

Techniki uzupełniające warsztat malarski - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Techniki uzupełniające warsztat malarski
Kod przedmiotu	03.1-WA-MaID-TMAL-Ć-S14_genL1CRA
Wydział	Wydział Artystyczny
Kierunek	Malarstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Norman Smużniak, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poszerzenie wiedzy i świadomości warsztatowej z zakresu malarstwa. Przedmiot ma otworzyć sposób pracy studenta na nowe doświadczenia warsztatowe. Klasyczne kształcenie w zakresie malarstwa często ten proces z natury rzeczy wydłuża, bądź prowadzi ścieżkami równoległymi. Techniki uzupełniające warsztat malarski mają za cel ów proces przyspieszyć, otwierając wyobraźnię i poszerzając umiejętności świadomego łączenia technik malarskich. Celem przedmiotu jest również, poprzez pracę z różnymi technikami, nauczenie studenta znaczenia zjawiska malarstwa. Jest to niezwykle istotne z punktu widzenia wzbogacania wrażliwości artystycznej i nabycia profesjonalnych możliwości obserwacji rzeczywistości i świata.

Wymagania wstępne

Podstawowe umiejętności warsztatowe z zakresu technik malarskich takich jak: technika akrylowa, olejna, temperowa, akwarelowa, znajomość posługiwania się collage, podstawowa wiedza z technologii malarstwa, umiejętność świadomego budowania obrazu za pomocą przestrzeni barw, form, operowania różnorodną materialnością środków malarskich.

Zakres tematyczny

Zakres tematyczny obejmuje malarstwo sztalugowe, malarstwo ścienne, techniki około malarskie. Wskazane są wszelkie doświadczenia łączenia technik i materiałów z uwzględnieniem trwałości dzieła i świadomego mieszania ze sobą wybranych mediów. Możliwe jest posługiwanie się fotografią, grafiką, collagem, technikami video, jeśli ich przekaz ma mieć u potencjalnego widza wydźwięk odbioru malarskiego dzieła, tzn takiego, które pomimo innego niż klasycznie pojęte medium, swoimi wartościami artystycznymi stanowi o malarskim obiorze danego "obrazu". Elementem zakresu tematycznego mogą być propozycje scenografii, które zawierałyby wszystkie wcześniej wspomniane cechy i mogłyby być swoistym wejściem widza w przestrzeń obrazu. Zakresem tematycznym jest również konstrukcja, destrukcja i dekonstrukcja obrazu malarskiego w rozmaitych jego formach.

Metody kształcenia

W zakres metod kształcenia wchodzi cykl ćwiczeń z zakresu różnorodnych zagadnień technologii i technik malarskich, łączenie tych doświadczeń w praktycznych realizacjach. Do metod kształcenia należą też bieżące korekty, omawianie prac, wspólne podsumowywanie poszczególnych etapów powstawania dzieł. W zakres praktycznych realizacji mogą wchodzić realizacje studenckie, będące odpowiedziami na postawione na początku semestru tematy zadań semestralnych. Metodą pracy nad tematem jest wykonanie serii szkiców, propozycji wstępnych omawianie ich, zawężanie pola do wybranych pomysłów i omawianie na bieżąco realizacji, włącznie z finalnym omówieniem semestralnym. W zakres metod kształcenia wchodzi też indywidualna praca studentów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Efektem kształcenia ma być świadome posługiwanie się różnorodnymi mediami, technikami i środkami wyrazu, po to, by tworzyć w pełni świadome technicznie i znaczeniowo dzieła malarskie i dzieła będące wynikiem procesu studiowania zjawisk malarskich.	KA1_W03 KA1_W10 KA1_W14 KA1_W17 KA1_U13	- aktywność w trakcie zajęć - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Literatura podstawowa

- Umberto Eco – „Sztuka i piękno w średniowieczu”, wyd. Znak, Kraków, 1994
- Maria Rzepińska – „ Historia koloru”, Arkady, W-wa, 1989, t. 1i2
- Andrzej Osęka – „Mitologie artysty”, PIW, W-wa, 1978
- Klaus Honef – „Contemporary art.”, Taschen, Kolonia, 1992
- Karol Estreicher – „Historia sztuki w zarysie”, PWN, W-wa – Kraków, 1984
- Jan Białostocki – „Symbole i obrazy” PWN, W-wa, 1982
- James George Frazer – „ Złota gałąź”, PIW, W-wa, 1978

Literatura uzupełniająca

Wszelka literatura traktująca o współczesnym, XX i XXI-wiecznym malarstwie, o aktualnych trendach i tendencjach dotyczących innych dziedzin sztuki i innych mediów. Albumy, opracowania krytyczne i teoretyczne, internet. Także czasopisma poświęcone sztuce. Literatura piękna według własnego wyboru. Dostępne filmy o współczesnych artystach, Anselmie Kieferze, Davidzie Hockneyu, Gerhardzie Richtersze, Edwardzie Hopperze, Julianie Schnablu i innych.

Uwagi

Przedmiot jest istotnym uzupełnieniem przedmiotu malarstwo i techniki malarskie, wzbogaca świadomość twórczą i pozwala studentowi na eksperymentowanie techniczne w zakresie szeroko pojętego malarstwa i działań około malarskich.

Zmodyfikowane przez dr hab. Norman Smużniak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 29-08-2016 18:34)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ